

CONTEXT

LA GUERRA DE LA POR Ucraïna

Tots tenim por. Els polítics també. El pagès mata al llop, l'home de ciutat a les rates i el polític al país veí. Ens fa por l'estrany, encara que l'estrany sigui el nostre germà.

Putin tem perdre el coixí que manté a la Rússia actual aïllada del bloc de l'OTAN.

Europa té por de tenir com a veí directe a Rússia.

Als EEUU, els més covards de tots, per això també són els que més maten, els fa basarda imaginar una Europa sota influència russa sigui política (difícil) sigui econòmica (més possible).

Com no podia ser d'altra manera, com que tots tenen por, tots es fan els forts, els pinxos, i de cara als seus contribuents els diuen que tenen la raó i la justícia de part seva.

És un joc d'estratègia com qualsevol Monopoli de sobre taula però de conseqüències més devastadores.

Tard o d'hora, després de flirtejar amb l'agressió d'uns i altres, després de fer totes les trampes possibles i després de mentir fins la extenuació, algú llençarà el primer míssil i algú, tremolant de por però fent-se veure com a salvador, pitjarà el botó de la resposta.

No passarà res. D'aquí a un temps, els polítics signaran una pau, prou inestable per poder-la trencar en quan convingui. Mentre, alguns ciutadans es quedaran sense un fill, un marit, una mare... alguns es quedaran sense casa, es moriran de fred i de gana... alguns.

Els polítics tornaran al marc estratègic del que consideren casa seva i es tornarà a provocar un entorn que inevitablement provocarà una nova situació de crisi. I tots tindran por, però se la faran passar sabent que les víctimes sempre seran els altres. Els seus o els de l'enemic, però sempre els altres.

